

Carta d'un/a fill/a a tots els pares i mares.

Deixa que em valgui per mi mateix. Si ho fas tot per mi no podré aprendre mai.

No diguis mentides davant meu, ni em demanis que jo menteixi per tu, encara que sigui per treure't d'un mal pas. Em fas sentir malament i em fas perdre la confiança en el que em dius.

Quan jo faig alguna cosa mal feta, no m'exigeixis que et digui perquè ho he fet. A vegades ni jo mateix ho sé.

Quan t'hagis equivocat en alguna cosa, admet-ho i creixerà l'opinió que jo tinc de tu, i així m'ensenyaràs a admetre també les meves equivocacions.

Tracta'm amb la mateixa amabilitat i cordialitat amb què tractes els teus amics. Que siguem família, no vol dir que no puguem ser també amics.

No em diguis que faci una cosa quan tu no la fas. Jo aprendre allò que tu facis encara que no ho diguis. Però mai no faré allò que tu diguis i no facis.

Quan t'expliqui un problema meu, no em diguis "no tinc temps per bajanades" o "això no té importància". Mira de comprendre'm i d'ajudar-me.

No em donis tot el que demano. A vegades només demano per veure fins on puc arribar.

No m'escriu's. Et respecto menys quan ho fas; i m'ensenyas a cridar a mi també. I no ho vull fer.

No em donis sempre ordres. Si en comptes d'ordres de vegades em demanessis les coses, jo ho faria més a gust i més de pressa.

Compleix les ordres, bones i dolentes. Si em promets un premi, dóna-me'l; però també si és un càstig.

No em comparis amb ningú, especialment amb el meu germà o germana. Si tu em fas sentir millor que els altres, algú sofrirà, i si em fas sentir pitjor que els altres, seré jo qui sofriré.

No canviïs d'opinió tant sovint sobre el que haig de fer. Decideix i confirma aquesta decisió.

I estima'm i digues-m'ho. A mi m'agrada sentir-t'ho dir, encara que pensis que no cal.